

Zori noi

Cotidian independent al Văii Jiului

ANUL I, NR. 68

MIERCURI, 14 MARTIE 1990

4 PAGINI — 50 BANI

Greva constructorilor

De ieri, de la ora 13, constructorii din Antrepriza Construcții Montaje Petroșani au intrat în grevă. După cum ne-a informat domnul Gheorghe Tudorescu membru al Comitetului sindicatului liber al constructorilor din ACM, greva a fost declanșată ca urmare a faptului că negocierile purtate din luna februarie până ieri cu Primăria municipiului și conducerea ACM Petroșani nu au avut câștig de cauză.

Greviștii au o platformă de revendicări printre care se numără: schimbarea din funcție a directorului, a directorului adjunct și a contabilului șef; să beneficieze ca și muncitorii de grațuitățile acordate la plata taxelor pentru chirie, încălzire și apă caldă; restituirea în întregime a garanțiilor; acordarea sporului de șantier tuturor constructorilor și nu numai flotanților; diferența de muncă de la 8 la 10 ore din anul de dictatură comunistă să fie adăugată la cuantumul vechimii în muncă pentru calculul pensiilor; revizuirea normelor și tarifulor de plată; acordarea unui concediu anual de cel puțin 20 de zile; asigurarea locurilor de muncă cu scule și dispozitive de mică mecanizare; aprovizionare cu materiale la punctele de lucru.

Greviștii intenționează să nu reia lucrul decât după satisfacerea acestor revendicări. (V.S.)

Opinia unui miner, lider sindical

GREVA PUTEA FI EVITATĂ

Ca lider al sindicatului liber al sectorului II de la IM Aninoasa, vreau să-mi exprim sentimentele de nemulțumire față de o anumită situație. Colectivul din care fac parte este încheiat, a depășit de multe ori situațiile grele cu care s-a confruntat, pentru a scoate la lumina zilei carbunele atât de necesar economiei naționale. Nu cunosc exact cauzele care au declanșat această grevă, dar cred că putea fi evitată dacă sindicatele libere din întreprinderile miniere își făceau pe deplin atribuțiile.

Revendicările pe care le cerem sînt îndreptățite, însă trebuie să ne gândim și la situația cu care se confruntă țara. Liderii sindicatelor libere din întreprinderi trebuiau să aducă la cunoștință din timp consiliilor de administrație dolanțele minerilor, să invite reprezentanții lor la dialog. Poate

se ajungea la o înțelegere fără a se înceta lucrul. Economia țării este într-o situație dezastruoasă și trebuie să înțelegem că nu o putem redresa în astfel de condiții.

Fac un apel la adresa tuturor oamenilor de bine să înțeleagă că bunăstarea noastră depinde de tonele de cărbune scoasă la lumina zilei și nemulțumirile noastre pot fi exprimate și prin alte metode. Fără însă a înceta lucrul. Nu vreau să fiu înțeles greșit, dar ca unul din zecile de mii care au fost pe baricade în timpul revoluției, pe străzile Bucureștiului, am văzut cu ochii mei ce înseamnă să te sacrifici pentru libertate și dreptate. Eu, în 22 decembrie, mi-am lăsat cei trei copii acasă și am plecat la București. Nu am visat vreodată că voi trăi să văd oameni murind, răpuși de gloanțe. Mă aflam în 23 decembrie pe

unde va pe o stradă intens circulată, în apropiere de Palatul telefoanelor. Acolo erau mii de oameni. Se trăgea din toate părțile. M-am dus lângă un TAB. Lângă mine un militar a fost împușcat în cap. Nu mi-a fost teamă. Poate de aceea m-am și făcut salvator minier. Nu vă spun toate acestea să creadă cineva că vreau să fiu erou. Eroii nu mai sînt printre noi. Ei s-au jertfit pentru o viață mai bună, pentru libertate și democrație, pentru binele celor ce vor rămîne, dar noi trebuie să știm să prețuim jertfa lor. Acum, când ne putem exprima liber, când muncim liber, fără a mai fi forțați de nimeni trebuie să arătăm că sîntem capabili să leșim din impulsul în care ne aflăm. Dar numai muncind.

Gheorghită SEREA,
lăcătuș — IM Aninoasa

Ce nu cunosc timișorenii

Au fost și mai sînt glasuși care se întreabă unde-au fost minerii în zilele teribile din decembrie. Este o chestiune devenită obsesie pentru o parte din presă. Și chiar minerii sînt iritați de modalitățile prin care se încearcă a fi prezentați, ca fiind pasivi la cucerirea libertății. Iată de ce ne-a vizitat la redacția domnul Vasile Miron, semnalist la puturi, de la mina Aninoasa. Dom-

nia sa ne-a spus că în perioada 21-29 decembrie 1989, un grup format din 32 de minerii au plecat cu autobuzul, condus de Nicolae Popescu, la Timișoara. „Noi am asigurat paza hotelului Timișoara și a Operei, transportînd cu autobuzul alimente de la Jimbolia, efectuînd în acele zile fierbinți și gardă stradală. Nu toți timișorenii cunosc că am fost alături de ei cu trupurile și sufletele noastre, avînd

și doi răniți”. Minerii au păstrat aceste fapte, cu modestie, pentru liniștea cugetului. Însă opinia publică trebuie să știe aceste fapte și abia apoi să însinueze fel și fel de invenții, rod al imaginației dintr-odată bogate a foștilor „tovarăși” care au devenit, pare-ă peste noapte democrați și vajnici apărători ai acestor vremuri noi.

T. SPATARU

I. M. DÎLJA

INVESTIȚIILE pasul înainte al producției

Nu cu mult timp în urmă, într-o perioadă apăsătoare din viața noastră, la întreprinderile miniere era propovăduit un slogan care a subjugat minerele: creșterea posturilor prestate în cărbune! Au fost luați oameni de peste tot și trimiși în abataje. Personalul de întreținere și transport a fost trimis în abataje. Nu conta dacă galeriile intrau în presiune, că se obturau astfel căile de aeraj. Atotștiutorul „miner de onoare” nu știa decât că are nevoie de cărbune. Așa au fost luate și efectivele de la investiții ca să îngroașe rîndurile celor din abataje, fără să se gîndească la ziua de mîine. S-a ajuns astfel la scăderea capacităților de producție, la înfrînzarea multor ani în executarea unor lucrări pentru creșterea unor noi căi de transport, sau pentru punerea în funcțiune a noi capacități. De cîte ori nu s-a raportat: „N-avem linie de front”. Bine că era realizată cifra planificată pentru „direct productivi” care... n-aveau de unde da cărbune.

Cele de mai sus sînt proaspete și în memoria minerilor de la Dîlja. Bine, dar în prezent care este optica față de lucrările de investiții? Fac investițiile pasul înainte al producției? „Numai din acest punct de vedere a-bordăm problemele investițiilor miniere, din punctul de vedere al viitorului”, ne spune topograful șef al întreprinderii, Barna Ladislau. Această optică are de fapt concretizare, atenția principală este îndreptată spre viitorul orizont de bază 250 pentru transport. Sînt în fază de execuție două magistrale, transversala principală și galeria direcțională care se sapă cu combina. „Grupul lui Dinu Năstase merge încă sub capacitate, cu 40 metri înaintare pe lună”. La transversala principală mai sînt 40 de metri pînă la interceptarea stratului 3, după care va fi necesară degazarea stratului și executarea unui suitor în „culeuș”, de la orizontul 250 la orizontul superior

350. Din suitor la orizontul 350 formația lui Bir-tan Iosif „bate” o direcțională din care sînt executate 80 de metri”.

Obiectivele amintite nu sînt singurele. Aici este un întreg complex de lucrări miniere, stația de pompe, unde lucrează Alexandru Vicol cu formația sa, un plan înclinat, silozul principal de 500 tone și altele tot atât de importante. Rău este că oamenii care muncesc în această zonă sînt „fritați” de puțul auxiliar nr. 1, pe unde se scoate sterilitul. Capacitatea acestuia fiind limitată, minierii de la înaintări sînt nevoiți să-și regleze munca în funcție de „cît poate duce” puțul.

Tot pentru creșterea de noi capacități de producție, oamenii sectorului de investiții execută lucrări de pregătire în sectoarele productive, un suitor în culcușul stratului 3 unde lucrează brigada lui Ștefan Poloboc, hotărîtă să predea lucrarea în această lună; galeria de cap nr. 3 care și ea va fi predată în această lună de către brigada lui Vass Tibor, după care cele două formații se vor muta în același strat unde vor executa lucrări de deschidere și pregătire pentru încă două noi capacități de producție. O lucrare deosebită este cea încredințată lui Lazăr Roman și ortacilor lui, suitorul principal de aeraj nr. 2 care în final va avea o rază de 2 metri.

Pentru a concluziona cele de mai sus — care s-au vrut argumente și nu un inventar al lucrărilor de investiții — repetăm întrebarea de la începutul articolului: „Fac investițiile pasul înaintea producției?”

„Categorie da, ne răspunde domnul Barna. De altfel se poate ușor vedea că există o gîndire de perspectivă care va asigura noi capacități de producție. Eu aș spune chiar că în materie de lucrări miniere de investiții neglijarea acestora se concretizează inevitabil în... lipsa liniei de front”.

Simion POP

Desen de Vali LOCOTA

Cîmpu lui Neag — un sat numit durere

Am găsit cu greu printre amintirile anilor '60 o fotografie. Ea reprezintă un crîmpel din fostul sat Cîmpu lui Neag, și a fost „luată” din șosea, de la mică distanță de Troița pe care atît de bine o cunosc deopotrivă localnicii și excursioniștii. Pe atînel, distanța Urleani — Cîmp, sau chiar Lupeni — Cîmp era parcursă pe jos, iar prima răsplată a efortului de pus de turlă era imaginea odihnită care era satul se înfățișa privirilor noastre.

Intr-una din zilele trecute am arătat fotografia unui fost locuitor din acel an, al satului. A ținut-o mult timp în mîna, privind-o îndelung. M-a privit și pe mine de cîteva ori, cu o vizibilă umbră de reproș. În cele din urmă mi-a restituit-o, fără să-mi mai adreseze vreun cuvînt.

Destul de tîrziu am înțeles că fotografia a

răscălit dureri peste care uitarea nu se va așterne nicicînd... Sistematic, din anul 1978, satul a început să dispară, pierzînd tot mai mult teren într-un război surd al irăciunii contra bunului simț. În locul vetrei de altădată a prins contur „cariera de cărbune” care în prezent abia își mai trage suflul.

Este de notorietate publică faptul că „experimentul Cîmpu lui Neag” n-a avut nici o justificare economică. Tonaj de cărbune era — este și astăzi — extrasă cu o cheltulală enormă înglobînd lucrări de descoperță, transportul cu mijloace auto la o distanță apreciabilă, consumuri mari de motorină, energie electrică, piese de schimb. La toate acestea se adaugă uzura utilajelor, condițiile grele de lucru în regim de carieră, unde intemperitele au efect îndelungat asupra organelor

zării producției. Calitatea cărbunelui s-a situat sub normele admise ceea ce a și impus, în ultimii ani, soluții de compromis privind valorificarea maselor miniere extrase.

Faptele sînt consumate. Satul a fost demolat cu o duritate rar înfîntată. Evaluarea și despăgubirea gospodăriilor s-au făcut după criteriul înșositoare.

Pe vechea vatră, satul nu va mai putea fi construit nicicînd. Dar o gravă nedreptate umană poate să fie reparată. Reevaluarea corectă și cu

înțelegere pentru pierderile suferite de gospodării satului este mult de-justificată.

De reținut că nimeni din fostul sat Cîmpu lui Neag nu cere despăgubiri și pentru durerea suferită...

Și tot de reținut: cercetătorii încă nu și-au spus cuvîntul pentru a da în vileag pierderea ireparabilă, suferită prin demolarea unui sat unio în istoriografia românească, reprezentativ prin tradițiile ce-și trăgeau seva din străvechimea noastră dacică.

Ion MUSTAȚA

IN PAGINA A 3-A

■ Adevărul nu poate fi ascuns sub dărîmături

■ Unde sînt milioanele ?

Fapte și relații consemnate de doi redactori ai ziarului nostru în satul Cîmpu lui Neag, un sat care, practic, nu mai există.

ÎN ZIUA FERICIRII..

SPECTACOL. Mirabela Dăner din nou la Petroșani. Cunoscuta solistă va apărea în fața publicului din Valea Jiului luni, 19 martie a.c. la Casa de cultură Petroșani a sindicatelor libere, în două reprezentații — de la orele 17,00 și 20,00, alături de formația Romanticii. (C.I.)

AJUTAȚI-ÎI! Când vântul bate ceva mai tare, casele de pe străzile Minerului și Fintinelor din Vulcan rămân fără energie electrică. Și aceasta din cauza liniei improvizate, „inaugurate” în toamna anului trecut. Pensionarul Vasile Sima a mers de zeci de ori la punctul de exploatare din Vulcan al CDEE. I s-a promis că se va interveni. „Sint și eu bătrîn și nu pot coborî la ei în fiecare zi”, ne spunea domnul Horia. Haideti, oameni buni, să-i ajutăm pe locatarii acestor străzi. Sint bătrîni și, zău, că face! (G.O.)

Cotidiene

ACTE. Un binevoitor, care a știut să rămînă anonim, a găsit în zona Hermes, sub o bancă, actul de identitate al lui Tismanaru Marin, legitimă de serviciu nr. 3125, eliberată de IPSRUJEM Petroșani și mai multe acte medicale. Cel care le-a pierdut le poate lua de la administrația zărilor noastre. (S.P.)

OMENIE. În seara zilei de 8 martie o doamnă (cu adevărat) din Uricani a găsit în centrul orașului Lupeni o geantă cu o importantă sumă de bani. Nu a prețuit-o, socotind că e mai bine să o păstreze acasă. Cine a pierdut-o și poate face dovada, este așteptat să o ridice din Uricani, strada Bulzu, nr. 78. (D.G.)

PREȚURI. Minerul Ion Duța din Lupeni are o nedumerire: prețurile mâncărilor de la cantina-restaurant și linia cu autoservire a Complexului de alimentație publică din localitate sînt afișate cînd și cînd. În plus, dumnea-lui este de părere că la calitatea meniurilor se mai poate lucra. Neîndînd prima propunere de acest gen, o supunem atenției comercianților din Lupeni, ca de altfel din toată Valea Jiului. (G.O.)

SUGESTIE. Numeroși cetățeni ai Văii Jiului fac diferite propuneri pentru îmbunătățirea activității din domeniul serviciilor către populație. Noi le publicăm și așteptăm materializarea lor, care uneori mai și întîrzie. Facem însă sugestia ca la fiecare unitate să existe un sistem de colectare a propunerilor. Ar fi mult mai rapid și util în același timp. Este și un mod de sondare a cererii. (C.I.)

CIUNTIRI. Pe strada Independenței din Petroșani, unde mulți din teii, plopii, alți arbori și arbuști ornamentali plantați cu ani în urmă s-au dezvoltat viguros, spre satisfacția cetățenilor, au apărut din nou unii indivizi fără suflet care taie și hăcuiesc fără milă și discernămint copacii. Au fost decapitate de la rădăcină, iar altele au fost ciuntite, cîteva din sălcii plîngătoare, care crescuseră înalt și măiestuos. (V.S.)

Rubrică realizată de
Gheorghe OLTEANU

Joi, 8 martie, pe la amiază. Spre și dinspre piață, flux pietonal intens. Imi potrivește pașii, mă amestec în mulțime, racordîndu-mă pulsului străzii.

La intrarea în marea hală se produce aglomerație. Unii, mai liniștiți și oarecum distinși, se îndreaptă spre tarabele cu flori. Aici, grațioase lălele, garoufe, tot felul de alte flori te îmbie. Nu însă și prețurile. Dar merită. E ziua EI, a mamei, a soției, a iubitei, a celor care pentru o zi, o viață, o eternitate și încă o zi, cu un simplu suris, alungă pustul singurătății din noi.

Unii își fac socoteala și iesse prost... Alături, la o ușă, se vinde bere. E mai ieftină. Aici e cealaltă categorie, a celor interesați, mai întii, să-și pună burta în ordine. Zăngănit de sticle, vociferări, înghesuială. Oameni și oameni...

Mă retrag, bintuit de simțăminte contradictorii. „In ziua fericirii, fii fericit...”, glăsuiește Eleasiastul. Mă întreb dacă

visata zi a sosit. Imi zboară gîndul la mame uitate într-un sătuc prăfuit, la consoartele noastre, suportînd, cu stoicism, suplicul cozilor zilnice, la vrajba și certurile, ca mînu obligatoriu și-mi doare o zi de pace — s.o. ofer LOR. Așadar, fiți fericite, femei de bine, mame, soții, iubite, colege, ce ne oferiți zilnic raza de bucurie și speranță necesară pentru ca povara unei zile sau a unei vieți să ne pară, nouă, mai ușoară. Fiți fericite! Ziua aceea va veni...

După colț, în mîna unui domn elegant, o mîndrețe de fazan. Face ochii mari. Li urmărește îndelung mersul tanțos, aproape că-l invidiez. Un asemenea dar!... Dar cit o fi costînd?! Ma scotoceș prin buzunare și inghit în sec, ca un muncitor de rînd ce mă află... Aa dreptate unii: berea o mai ieftină...

În momentul următor, însă, stupeoare! Aflu că-ar fi de gratis. Asta, chiar că-i bună! Cînd s-a mai pomenit așa ceva, la noi? Meditez cu amărăciune asupra unei realități de

pină mai ieri. Dar lumea e-n schimbare și iată că, mai spre Apus, nu neapărat în Occidentul scilpitor, oameni de bine gîndesc și altfel. Printr-un gest inegalabil, ei au oferit bunătați la care puțini dintre noi și-ar fi permis să viseze, bunătați rezervate aleșilor soții. Cum să le mulțumim? Noi daruri nu avem, numai cuvinte. Le alegem pe cele mai frumoase și le oferim.

Simplu. În semn de recunoștință. Și-i mai rugăm să uite și să erte jalnicul spectacol pe care l-am oferit cu acest prilej pe ici pe colo, sub ochii lor. Acum nu mai dezgro-păm morții, că s-ar putea să nu ne placă mirosmele. Se știe cine ne-a adus în starea aceasta subumană. Dar, oameni buni, gîndiți-vă că așa ne arătăm lumii, care vine să ne vadă! Oare n-a mai rămas în noi un dram de omenie? Oare ne-a învins definitiv foamea? Nu pot să cred.

Ștefan CIMPOI

Starea apartamentelor, grijile oamenilor

Răspunzînd unei invitații insistente, am asistat la „concertul” în cauză într-una din serile cînd, după ultimele ninsori, o dată cu încălzirea vremii, zăpada s-a topit încet, transformîndu-se în apă. Apa se prelinge pe pereți, și străbătînd tavanul, picura ritmic, persistent în vasele înșirate pe canapea, pe dulap, pe jos. Tăvi, cratițe, lighene, folii de plastic. În fiecare vas picaturile răsunaiferit. Cu ecou, cu insistență...

— E convingător, nu? mă întreabă gazda. Acum picură apa din toapere zăpezii, dar sa vezi cînd plouă intens... Atunci concert!

„...Dar înțelegeți oameni buni, nu pot face nimic. Intervenim, reparăm terase doar la blocurile unde apartamentele au devenit de nelocuit”. Declarația a fost făcută cu un an în urmă, de către dl. ing. Bogdan, directorul IGCL în fața mai multor locatari care s-au adresat domniei sale cu... nemulțumirea lor față de trăgănarea de către EGCL a cererilor repetate și justificate de a li se repara

terasa la scările 6 și 7 ale blocului 4 din strada Carpați, Petroșani.

Reclamanții — locatarii apartamentelor de la ultimul etaj din cele două scări — au arătat și chitanța cu care li s-a înregistrat reclamația cu mai multe luni în urmă, au adus argumente multiple că și apartamentele lor sînt pe cale să devină nelocubile. Au insistat și cu precizarea că deși în ultimii 10 ani la blocurile din jur terasele au fost reparate de cel puțin 3 ori, terasa de la scările lor a fost ocolită de fiecare dată. Nu au avut succes. La ultima întrevedere cu dl. director, în timp ce echipa specializată a EGCL mai lucra chiar la terasele blocurilor din incintă, iar toamna cu ploile era pe aproape, au primit tot o replică dezarmantă: „Am primit ordin să trimit oamenii la niște blocuri din Aeroport. Dar vom face ceva...”

Aceasta a fost în toamna trecută. Și din „ceva” nu s-a mai făcut nimic. Echipa specializată n-a mai apărut, iar după un timp a dispărut și ultima speranță din incinta blocu-

lui: vasul de topit smoala cu care s-a lucrat la repararea terasei blocului vecin. De atunci, a venit și iarna, acum vine primăvara. Au fost plozi, zăpezi, lapoviță. Și toate precipitațiile au reprezentat adevărate coșmaruri în apartamentele familiilor Cornel Moraru, Gh. Mițuț, Rozalia Tătaru, Ioan Brezniceanu și Cristian Pingert. În fiecare plouă, picură, se prelinge apa din tavan. Și nu într-un loc-două, ci de-a lungul camerelor. Așa este în apartamentul pensionarului C. Moraru. Am văzut una din camere; în a doua cameră, unde „ploaia” și mai, ocupată de o grav bolnavă de aproape 90 de ani, n-am mai pătruns. Ne-a convins ce-am văzut în prima cameră.

Înainte de a ne despărți, gazda ne mai întreabă intrigată:

— Ce ziceți, e convingător, e clar că este un chin să locuiești în asemenea condiții?

— E clar, e convingător! — Atunci dl. director Bogdan de la IGCL de ce nu ne credeți?

I. DRĂGAN

Strada. Oră de animație în Petroșani.
Foto: I. LICIU

POȘTA REDACȚIEI

ZENO POP, JANA CO. CONEȚ, Petroșani: Din răspunsul celor 4 gestionari, publicat în ziarul nostru nr. 50 din 21 februarie, am reținut că semnatarii doresc să clarifice toate problemele pe cale judecătorească. Intrucît dv. încheiați o recentă scrisoare cu precizarea că „un procuror poate să scoată la lumină adevărul”, vă recomandăm să faceți sesizările cuvenite instanței care va judeca procesul.

ION BUTNARU, Lozna: Ne sugerată să-l informăm pe dl. Ovidiu Meșteșan din satul Jieț că nu s-a documentat temeinic cu privire la autobuzul nr. 3814. Acest autobuz, după cum spuneți dv, se află în așteptarea casării și nu mai poate obține viză de circulație. Parcarea la domiciliul

dv. asigură paza autobuzului pînă la casare. Aveți dreptate!

TRAIAN RUSAN, Tg. Jiu: Am reținut propunerea dv., dar în prezent este nerealizabilă. Ne bucură cuvintele frumoase, din partea colectivului Întreprinderii de sticlărie din Tg. Jiu, la adresa minerilor. Dacă mai aveți un drum prin Valea Jiului ne-ar bucura să ne vizitați și pe noi, la redacție.

ANGELA CORVIN, București: Nu știm dacă veți intra în posesia acestui răspuns, Intrucît nici în scrisoare și nici pe plic nu a fost înscrisă adresa dv. din Capitală. Poate veți primi o veste din partea minerului cu care co-

respondați. În principal, dorim să vă mulțumim pentru gîndurile bune ce le purtați minerilor din Valea Jiului.

RADU CRISTEA, Cernavodă: Intrucît vă aflați la distanță apreciabilă de Valea Jiului și nu ați trecut pe la noi după revoluție, e firesc să nu cunoașteți conducătorii de astăzi ai minerilor, care sînt oameni de cea mai bună credință. Dacă ați trăit printre minerii din Rovinari, Turceni (?), Oravița și Anina nu înseamnă că li cunoașteți și pe minerii din Valea Jiului. În rest, nu răspundem la acuzații provocatoare.

OLIVIA TOHANEANU, Brașov: Sînteți fiică a Văii Jiului, tatăl dv. a

lucrat 45 de ani la mina Lupeni și vă exprimate sentimentele de prețuire față de oamenii minunați ai Văii Jiului. Vă mulțumim!

Prof. ILEANA STOICA, Sibiu: „Un sincer „bravo” pentru minunata lecție de patriotism pe care minerii din Valea Jiului au dat-o întregii țări”. Am reținut această opinie pe care o așezăm alături de miile de gînduri bune soșite pe adresa redacției noastre, din întreaga țară. Aveți drepturi și în privința grupărilor mincinoase și agresive ale celor care recurg la diversivni, calomnii și intrigi. Avem convingerea că binele va triumfa.

DALILA SAMSON,

Apel

Ieri dimineață, dr. Sorin Brătîlă, medic specialist în chirurgie plastică și reparatorie, ne-a relatat o situație deosebită de la Spitalul municipal. Un bolnav, Arghiș Constantin, internat cu arsuri de gradul IV, trebuie operat urgent pentru a-i putea salva viața. Deoarece la noi în țară încă nu este organizată în spital o

„bancă de piele”, se face un apel la toți oamenii de bine care pot participa la donarea de piele atît de necesară pentru a salva viața unui om. Este o chestiune de viață și de moarte. Cei care doresc să doneze piele sînt rugați să se prezinte la camera 104 din Policlinica municipală Petroșani.

IMPORTANT

■ **CANDIDAȚII** care au depus cereri în vederea participării la concursul pentru ocuparea posturilor de secretari tehnici de redacție sînt invitați să se prezinte joi, 15 martie a.c., ora 17, la sediul redacției, în vederea susținerii probelor de concurs.

■ **REDAȚIA** zărilor noastre organizează concurs pentru ocuparea unui post de fotoreporter. Condiții: studii liceale, vechime în muncă cel puțin 5 ani.

În vederea participării la concurs, candidații vor prezenta un set de 10 fotografii alb-negru, format 13x18, cu tematică diversă (economie, urbanistică, peisaj, portret, instantanee de stradă, sport etc.).

Cîmpu lui Neag — un sat numit durere

Adevărul nu poate fi ascuns sub dărîmături

La Cîmpu lui Neag, oamenii vorbesc acum fără frică despre cei care le-au distrus gospodăriile. Cum au fost mutați în pupa. Cum multe bunuri le-au rămas îngropate sub dărîmături. Pensionarul Iosif Balla locuiește într-o căsuța de lemn aflată sub cariera Galbena. Casa reală, fala bătrîneții sale, nu mai este. A tot tras speranță, pînă în mai 1989, că poate poate o să scape. Dar n-a scăpat. A rămas doar cu amintirea ei. Și cu câteva fotografii pe care le privește din cînd în cînd și oftează. „Mobila și celelalte lucruri le-am dus, atunci, în apartamentul primit în Uricani”, spune gazda. Prin iulie, le-am adus în apartamentul ce ni s-a repartizat apoi, aici, la Cîmp, într-un bloc nou. Ziceam, că o să fie bine în iarnă. Nevoie! Blocul nici acum nu s-a încălzit. Nu este curent”. „Am fost ieri pînă la bloc, zice soția, Irma, și am văzut că mobila și lucrurile încep să mucegăiască”.

„Eu, oricum, am pensie. Dar ceilalți, care au trăit doar din pămînt? Creștenii o vacă, niște oi, acolo. Mai aveau câteva straturi de cartofi. Unii, mai ales cei de peste 80 de ani, au fost duși în spate de la casele lor demolate. Hamz Pătru a lui Poștaru, Matei Floarea, Mihăiasă Stănilă din Lunca, așa au fost duși. În spate, la grajdurile de la finețe, pe locul numit pe Jii, în Dealul lui Bută. Baba Furdaj Emilia s-a aciuit în grajdul de la conacul lui Ianc Vasile, mort și asta de vreo doi ani. Cum o duce acolo, numai Dumnezeu știe!”.

Ascult și mă cutremur. Lingă casa Feodora Hamz au puscat cu dinamită, ca avertisment, pentru că locatarii nu vroiau să plece. Să nu-ți vină să crezi. La sfîrșit de secol XX oamenii să fie supuși unor traume psihice de neimaginat. Asta ca să nu mai amintim ce-a fost în cimitir. Ți se face părul măciucă!

„Casa lui Petru Boroși era peste drum de bufet. Acum, ca să vorbim cu el, am mers vreo patru kilometri pe drumul care duce spre cariera de calcar Păroasa. Stau aici, într-o bucătărioară și o cameră, șase persoane. În bucătărie, dacă te înfinzi, atingi pereții cu minile.”

— Aveam casă faină, cu anexe — grajd, bucătărie de vară — zice gospodarul. M-au forțat să ies.

Satul de altădată a rămas doar o amintire. Și o durere...

Au zis, că de nu, îmi descoperă casa. Prima dată a venit Stoi, cu 10 miliarzi de la mină, trimis de directorul Avramescu, și mi-au dărîmat grajdul. Ce fac cu vitele? am întrebat. Le duci în pădure, să le mănince ursul, mi-a răspuns Mihai, de la fostul consiliu popular. Ce să le mai spuși? Le-am zis că, de-acum încolo, eu unul nu mai plătesc cotizația la partid. Și mi-a dat jos casa. Terenul ăsta l-am cumpărat de la un vecin. Cam două luni am stat în căminul cultural. Vă spun drept, încă mă doare sufletul! Tot timpu' cît s-a demolat, au stat aici foștii prim-secretari Popa, Resiga și vicele Filip. Ba, mai mult, primarul Bololoș s-a urcat în buldozer și s-a băgat cu el în casă. A culcat gardul, l-a făcut una cu pămîntul. Nu l-am putat recupera. Deși aveam dreptul. „Lasă, că mai ai de unde să-ți faci altu'”, mi-a spus el. Una cu pămîntul, cu zidurile demolate, s-au făcut și cartofii ce-i aveam în pivniță. Ce-am vrea noi acum? O locuință ca lumea în sat. Știu că la mine vatra casei nu-i stricată. Pămîntul se poate nivela. Ce ne-a dat statu' ca despăgubire, dau înapoi, nu mai să-mi pot reface gospodăria”.

Și în casa lui Traian Bota buldozerul a intrat conform aceluiași „prețio-

se” indicații ale mușuroaielor zilelor de atunci. Văzîndu-l, am impresia că a rămas șocat. Nu-i de mirare. Din toată gospodăria lui s-a ales cu câteva birne. Femeia și fata îi stau la bloc. El nu s-a acomodat. A stat acolo doar astă iarnă. Acum, cît îi ziuca de mare își face de lucru la cocioaba de 2x2 m ce și-a ridicat-o la vreo 200 de metri de gospodăria improvizată a lui Boroși. Și-ar reface și el casa, cu dragă inimă, dar... n-are cu ce.

— Restabilirea dreptății se poate face în felul următor, spune ing. Ioan Todea, și ai dumnealui fiind unul dintre cele 62 de familii-victimă ale demolărilor abuzive din Cîmpu lui Neag. Și eu vreau să-mi reconstruiesc casa, cu minim de gospodărie. Dar nu în condițiile vechii legislații: casă cu două nivele, care ar costa pe puțin vreo 300.000. Oamenii vor refacerea gospodăriilor, fie că o face combinatul minier, fie că se vor da diferențe de bani, ca despăgubiri, pînă la valoarea reală a casei lor și bunurilor avute.

Acesta ar fi, într-adevăr, un act de justiție. Oamenii așteaptă ca răspunsul să nu întîrzie. Au îndurat și-așa destul. L-a durut, dar n-au avut cui se plînge. De sub dărîmături, adevărul se cere scos la lumina zilei.

Gheorghe OLTEANU

Unde sînt milioanele?

A fost odată Cîmpu lui Neag, o peșă în peisajul carpatin românesc, un colț de raie reprezentativ al spațiului mioritic. O vatră de sat ciobănesc, cu gospodării bine așezate în jurul minusculei biserici din lemn, înconjurată de pădurile seculare de brazi și fagi falnici, presărată de pini și scoruși, de mesteceni și salcii pe malurile cristaline ale Jiului și ale celorlate pîrîiașe ce coboară vijelioase, printre stînci, din marile căldări ale celor mai frumoși munți ai României...

Și acum? Străbăteam șoseaua prăfuită într-un ARO, cu doi descendenți ai ariilor care au întemeiat pitoreasca așezare de la poalele Retezatului. După podul de peste Jiul turbure, unul din Insoțitori, fost gospodar și acum mecanic la Stația de filtre, Ștefan Mojoatecă, exclamă cu durere:

— Uitați-vă! Priviți zidurile pe jumătate dărîmate. Sînt urmele fostei mele gospodării. Moștenire de la tata, de la strămoși...

— Iar aici, în vecinătate, aceste dărîmături sînt rămășițele fostei mele case, ale ogrăzii, ne spune al doilea insoțitor, Furdul Popescu. Praful s-a ales de vatra satului, continuă cu năduf localnicul. Și de biserică, și de gospodării, și de livezi, și de grădini. Nici cimitirul nu mai este. Și mă întreb de ce?

Gropi și piramide enorme de steril; au fost retezate dealurile acoperite de brazi, grădinile au fost transformate în halde cenușii.

S-au făcut, din zel și nesocotință, și lucruri exagerat de... fără rost. Este chiar zona în care s-au aflat gospodăriile celor doi localnici denumiți zona E, unde urma ca o nouă carieră să asigure o rezervă de cărbune pe măsura stupidelor sloganuri. „Huilă — 5000 l!”... „Huilă și mai și!”.

Adevărul e că din huila cocsificabilă pentru meta-

Jurgie nu s-a ales aproape nimic. După descoperirile enorme, în raport de 4 la 1, exploatarea propriuzisă a asigurat o producție de cărbune care, datorită conținutului exagerat de cenușă, a fost trimis direct centralelor termice. Dar, cu zona E, chiar că a fost o aberație, rezervele nu s-au confirmat, iar exploatarea este abandonată. Au rămas natura masacrată, gospodăriile distruse și oamenii cu sufletul rînit. Victime, ca și casele, ca și pădurile ale „politicii buldozerului”, cum s-a exprimat, în ziarul nostru, tot un om al acestor locuri, ing. I. Todea.

Asemenea victime și răni profunde aduse mediului înconjurător s-au produs și în alte colțuri pitorești ale Văii Jiului. Și la Jieț, și la Valea de Brazi, și la Buta și la Lupeni — la Victoria, și sub Straja.

Intr-adevăr, cele două extremități ale Văii Jiului sînt două zone de o rară frumusețe la porțile municipiului. Se ridică o problemă de primă însemnătate: în toate țările civilizate, după exploatarea carierelor de suprafață, se investesc fondurile necesare pentru refacerea terenurilor distruse, pentru vindicarea rânilor aduse naturii. Aflăm că, deși CMVJ a plătit ani și ani sume mari pentru reforestarea și ameliorarea terenurilor — în ultimii 5 ani aceste sume totalizează peste 60 milioane lei —, din aceste fonduri nu s-a cheltuit nici un leu. Banii au fost încasați de fostul Consiliu popular județean, iar Valea Jiului a rămas cu gropile și munții de steril, cu natura rînită și dezolantă. Ce oferă azi Cîmpu lui Neag turiștilor care au calea deschisă și vin în Valea Jiului de pe Valea Cernei? Dar ce perspectivă s-ar deschide vizitatorilor care ar coborî de la Obîrșia Lotrului dacă s-ar extinde cariera la Jieț?

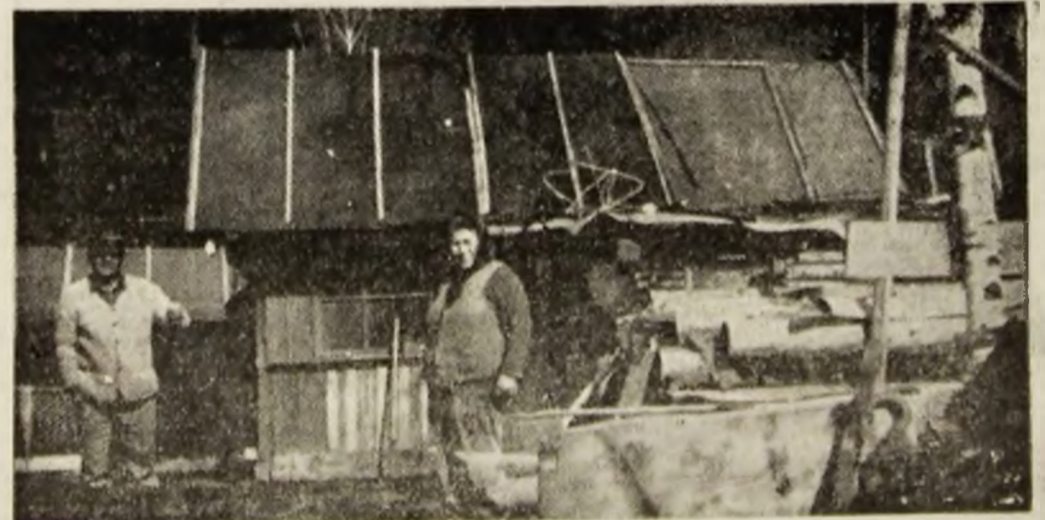
— Ioan DUBER

În căsuța de lemn a lui Iosif Balla te simți bine cînd afară sînt 15—20 grade Celsius. Iarna, însă, tremuri pînă la loc coman da.

foară de 2/2 m, așa-i averea prezentă a lui Traian Bota.

„Aici stăm șase persoane”, zice Petru Boroși. „Și ce gospodărie aveam fost în sat!”, adaugă cu regret soția lui, Sinziana.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

GORBACIOV ȘI PROBLEMA ȚĂRILOR BALTICE

MOSCOVA 13 (Rompres). — Mihail Gorbaciov a declarat astăzi la Congresul Deputaților Poporului din URSS că „nu poate fi vorba” despre nici un fel de negocieri cu Lituania, Estonia și Letonia, relatează agenția TASS. „Noi purtăm negocieri cu alte state”, a subliniat el potrivit sursei citate, în aplauzele participanților. Răspunzând la întrebarea adresată de unul dintre deputați privind situația din Lituania, conducătorul sovietic a informat despre hotărârile a-

doptate de parlamentul lituanian prin care se declară nulă apartenența acestei republici la URSS și conțin apelul privind negocieri „între Lituania și URSS”. Pe o poziție similară se situează și unele grupări politice din Letonia și Estonia. „Până la clarificarea acestei situații în cadrul Sovietului Suprem, Sovietului Naționalităților, guvernului vom lucra ca până acum. Salutăm și faptul că deputații din toate republicile, inclusiv din Lituania, se „află aici”, a spus Gorbaciov.

„O SINGURĂ ȚARĂ, DOUĂ SISTEME” — O SOLUȚIE VIABILĂ ?

BEIJING 13 (Rompres). — China continentală și Taiwanul pot practica sisteme diferite, ca părți ale aceleiași țări după reunificare — a declarat, recent, Jiang Zemin, secretar general al CC al PC Chinez, la o întâlnire cu o delegație taiwaneză. Avem o politică de bază exprimată prin formula „o singură țară,

do două sisteme” — a spus el. Partea continentală practică socialismul de peste 40 de ani, dar, cu toate acestea, Taiwanul poate continua sistemul său capitalist — a dat asigurări secretarul general al PCG. Se poate vedea că avem o atitudine foarte clară față de Hong Kong, prin care sperăm ca acesta să-și mențină sistemul capitalist și să rămână stabil și prosper după revenirea la patrie.

P.C.I. SUB ALT NUME ?

ROMA 13 (Rompres). — Secretarul general al Partidului Comunist Italian (PCI), Achille Occhetto, a afirmat la Roma că viitorul congres al partidului, în cadrul căruia va fi adoptat noul nume al PCI după 69 de ani de istorie, va avea loc înainte de sfârșitul acestui an. În cadrul unei întâlniri cu ziaristi în capitală, după încheierea celui de-al XIX-lea congres al PCI, Occhetto a subliniat că înaintea următorului forum al partidului „trebuie elaborat un program fundamental”.

SITUAȚIA REFUGIAȚILOR ROMÂNI DIN UNGARIA

BUDAPESTA 13 (Rompres). — Guvernul Ungariei a examinat situația șomajului. După cum transmite agenția MTI, cu acest prilej, s-a subliniat că, în perioada 1 Ianuarie — 31 decembrie 1989, în Ungaria au venit 43.000 de refugiați români, din care 31 la sută au primit aprobare de instalare, iar 3.000 au plecat în alte țări, în timp ce 689 de persoane s-au întors în România. La 15 februarie

CANDIDAȚI LA PREȘEDINȚIA U.R.S.S.

MOSCOVA 13 (Rompres). — Șeful guvernului sovietic, Nikolai Rijkov, și ministrul afacerilor interne, Vadim Bakatin, au fost desemnați — alături de Mihail Gorbaciov — drept candidați pentru funcția de președinte al URSS, informează agenția TASS.

Germania de Est REFERENDUM ASUPRA NOII CONSTITUȚII

BERLIN 13 (Rompres). — În cadrul ședinței finale, masa rotundă guvern-opoziție din RDG, s-a propus desfășurarea unui referendum la 17 iunie asupra noii constituții a țării. Constituția, potrivit propunerii, ar urma să reflecte „interesele cetățenilor” și să conțină articole asupra securității sociale și legislative. Ea va include un articol asupra „unității națiunii germane”, „decizie luată de către cetățeni” și reunificării germane ca „obiectiv final”.

FILME

PETROȘANI — Parîngul: Pentru un pumn de ceapă; 7 Noiembrie: Principiul dominoului; Unirea: Cîntecul lui Benny More.

LUPENI: Miss Arizona.

VULCAN: Enigmele se explică în zori.

LONEA: Călătorie fantastică.

URICANI: Monștrii.

N.R. Eventualele modificări intervenite în programarea filmelor a parții Întreprinderii cinematografice județene Hunedoara.

I.V.

10,00 Actualități.
10,15 Telescoală.
11,30 Teatru TV, Furtuna de William Shakespeare.
13,25 Desene animate.
13,45 Actualități.
14,00 Închiderea programului.
15,30 Teleglob. Panoramic brazilian.
15,50 Muzică populară.
16,15 Panoramic economic.
16,45 Telescoală.
17,10 Adevărul literar și artistic.
18,10 Tribuna partidelor politice.
19,10 Desene animate.
19,30 Actualități.
20,00 Semnal.
20,15 Să vorbim despre libertate.
20,45 Panoramic economic.
21,05 Telectinemateca. Secvențe. Producție a Casei de Filme Patru.
22,55 Actualități.
23,15 Poezia cotidianului. Producție a Studioului de film documentar — Chișinău.

Manifestații studentești la Tg. Mureș

Institutul de Medicină și Farmacie din Tîrgu Mureș continuă să fie scena unei manifestații a studenților maghiari prin care cer separarea învățămîntului, paritate în organele de conducere, deși reprezintă doar o treime din numărul total al studenților, cifră de școlizare separată pentru studenții maghiari. Considerînd neîntemeiate și nedrepte revendicările colegilor maghiari, studenții

români, care constituie majoritatea în această unitate de învățămînt, au organizat o manifestație de protest. Au manifestat, deci, pentru încheierea acțiunii revendicative a studenților maghiari, care, prin modul de desfășurare, conturbă derularea normală a procesului de învățămînt, împiedică alegerea democratică a forumurilor de conducere universitară.

(Rompres)

ÎN ATENȚIA CITITORILOR

Datorită creșterii cheltuielilor pentru editarea tuturor cotidianelor centrale și locale, de la 1 aprilie a.c. prețul de vânzare al ziarului „Zori noi” va fi de 1 leu.

Abonamentele vor avea, așadar, prețuri corespunzătoare: 26 lei pentru o lună, 78 lei pe trimestru, 312 lei pe an.

Întreprinderea pentru administrarea cantinelor și cazare Valea Jiului Petroșani

cu sediul în strada Grivița Roșie, nr. 36 angajează:

- zidari
- instalatori sanitari
- sudori autogen și electric

Condițiile de angajare și retribuție sînt cele prevăzute de Legile nr. 12/1971 și nr. 57/1974.

Relații suplimentare pot fi obținute la biroul OPIR al Întreprinderii — telefon 43452 sau 42064.

Stația de utilaje de construcții și transporturi Petroșani

cu sediul în strada M. Eminescu nr. 22 organizează concurs

pentru ocuparea postului de

— contabil șef secție pentru secția auto Cîmpu lui Neag.

Concursul va avea loc în data de 22 martie 1990, ora 9,00.

De asemenea, mai angajează următoarele categorii de personal:

- mecanici categoria IV—VII
- sudor autogen și electric ctg. III—VI
- electrician forță ctg. IV—VI
- electrician auto ctg. IV—VI
- strungar ctg. IV—VII
- paznici (bărbați).

Condițiile de încadrare și salarizare conform Legii nr. 12/1971 și Legii nr. 1974.

ANIVERSARI

EU OCAZIA împlinirii frumoasei vârste de 16 ani părinții tăi, fratele și sora îți urează, draga noastră Cristina Popescu, multă fericire și „La mulți ani!” (551)

VINZARI

VIND urgent motor Diesel nou D 127, telefon 43253, după ora 17. (546)

VIND videorecorder Akai VS 22, telecomandă infraroșu și casete video înregistrate. Telefon 44705. (562)

VIND urgent casă, 3 camere și grădină. Informații, telefon 43237. (550)

VIND casă, două garaje, încălzire centrală, Vulcan. Informații, telefon 70215. (552)

VIND casă lenin și grădină, fin, motofierăstrău „Rezonanță” și sferă furajeră, Ruscse Gheorghe, Petroșani, Săntreuc, 20. (567)

SCHIMBURI LOCUINȚĂ

SCHIMB apartament, 3 camere, Timișoara, cu 2—3

Mica publicitate

camere, Petroșani. Telefon 45063. (560)

SCHIMB garsonieră, confort I, din strada Unirii, bloc 24, sc. III, ap. 3, cu apartament, 2 camere, din zona Aeroport 1 sau centru. Informații, zilnic între orele 12—14. (551)

PIERDERI

PIERDUT chitanțier casier încasări taxe comunale de la seria 749 la 798, emis de EGCL Petrila. Il declar nul. (568)

PIERDUT contract de închiriere pe numele Orodi Amalia, eliberat de EGCL Petroșani. Il declar nul. (549)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Adiaconiței Pavel, eliberată de IM Petrila. O declar nulă. (548)

PIERDUT legitimație bibliotecă (periodice) nr. 7641, eliberată de Institutul de mine Petroșani. O declar nulă. (547)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Moldovan Rodica, eliberată de UP

Coroiești. O declar nulă. (559)

PIERDUT permis conducere categoriile BCE pe numele Rotaru V. Vasile, eliberat de Poliția municipală Iași, în anul 1975. Găsitorul este rugat să-l trimită pe adresa sat Tomnești, județul Iași. (558)

PIERDUT dovadă porumb nr. 734/1988, pe numele Lupșa Dumitru, eliberată de CIG Petroșani. O declar nulă. (557)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Schenk Arpad, eliberată de IM Ilzeveni. O declar nulă. (559)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Negru Gheorghe, eliberată de IM Lupeni. O declar nulă. (564)

PIERDUT dovadă porumb nr. 0310/febr. 1987 și 0686 din octombrie 1987 pe numele Popesc Ilie, eliberată de CIG Petroșani. Le declar nule. (563)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Ageroalei Vasile, eliberată de IM Lupeni. O declar nulă. (533)

DECESE

COLECTIVUL catedrei de chimie de la Liceul industrial Petroșani este alături de colega lor prof. Surdu Eugenia, în momentele grele pricinuite de dispariția fulgătoare a mamei sale. (565)

CORPUL profesoral de la Liceul industrial nr. 1 Petroșani transmite sincero condoleanțe prof. Surdu Eugenia la greaua încercare prin care trece în neființă a mamei sale. (566)

COMEMORARE

ETERN omagiu de prețuire și închinare scumpului mame și tatălui

SZELLAN PIROSKA la 14 ani de la dureroasa despărțire. (555)